

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33 —
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 — ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 7645280

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ 20ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 65
ΜΑΡΤΙΟΣ
1996

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ — ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Στις 10 Μαρτίου 1996 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Συλλόγου μας η ετήσια Γενική Συνέλευσή του. Πρόεδρος της Γεν. Συνέλευσης εκλέχτηκε ο κ. Παύλος Βλάχος και Γραμματέας η δίδα Δήμητρα Κ. Μάλλιου.

Ο πρόεδρος του απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου Κώστας Μάντης χαιρέτισε τη Γεν. Συνέλευση και ευχήθηκε υγεία και ευτυχία για το 1996.

Στην συνέχεια έκανε τον απολογισμό του Διοικητικού Συμ-

βουλίου για το 1995, που συνοπτικά έχει:

α) Εξέδωσε 4 φύλλα του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

β) Βοήθησε αναξιοπασθόντες συγχωριανούς μας.

γ) Πραγματοποιήθηκαν οι εκδηλώσεις για την Πρωτοχρονιάτικη πίτα τόσο για το 1995, όσο και φέτος για το 1996.

δ) Εισέπραξε το ποσό του 1.000.000 δρχ. που είχε εγκριθεί, με την βοήθεια του κ. Αλ. Φλώρου, από το Υπουργείο Πολιτισμού (Γενική Γραμματεία Αθλητισμού).

ε) Συμμετείχε σε λογοτεχνική εκδήλωση που έγινε στη Ναύ-
Συνέχεια στη 3η σελίδα

Νέα από το χωριό

■ Σύντομα προβλέπεται να ολοκληρωθεί το έργο της αντικαταστάσεως του εσωτερικού δικτύου υδρεύσεως. Μέχρι τώρα έχει τελειώσει το μισό και θα ακολουθήσει το υπόλοιπο, αφού εγκρίθηκε πίστωση δέκα εκατομμυρίων από το Υπουργείο Εσωτερικών μετά από ενέργειες του κ. Αλ. Φλώρου.

■ Το Φεβρουάριο έγινε η δημοπρασία για δρόμους γύρω από τη λίμνη του Ευήνου, μεταξύ των οποίων και η ολοκλήρωση της 24ης Ε.Ο. στο τμήμα Φράγμα Ευήνου — Νεοχώρι και Αράχω-
διασταύρωση προς Νε-

χώρι. Μέχρι τέλους Απριλίου προβλέπεται η ανάθεση και έναρξη του έργου.

■ Από τον Ιερό Ναό του χωριού μας με πρωτοβουλία του Ιερέως Παπανίκου Μασγάλα εκδόθηκε ημερολόγιο για το 1996 και μοιράστηκε δωρεάν στους χωριανούς μας. Στην Αθήνα δόθηκε στους μετέχοντες στη γιορτή της πίτας. Όποιος θέλει μπορεί να το προμηθευτεί από το γραφείο του Συλλόγου.

■ Η επέκταση του νεκροταφείου σχεδόν ολοκληρώθηκε με τις προσπάθειες του Παπανίκου Μασγάλα.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Αγαπητοί μας,

Η εφημερίδα μας «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» εδώ και πολλά χρόνια έχει γίνει ο αχώριστος σύντροφός μας. Είναι το μέσον που μας ενώνει κι έτσι νοερά θρηνούμε παντού, όπου υπάρχουν Νεχωρίτες, από το χωριό μέχρι την Αμερική και την Αυστραλία. Είμαστε βέβαιοι ότι όλοι συμφωνούμε, ότι η εφημερίδα μας πρέπει να συνεχιστεί, να θγαίνει τακτικά και να περιλαμβάνει όλες τις ειδήσεις για το χωριό και τους Νεχωρίτες. Για να γίνουν όλα αυτά πρέπει να βοηθήσουμε όλοι, γιατί όλοι μπορούμε.

Η έκδοση και η αποστολή της εφημερίδας έχει δαπάνες. Για την αντιμετώπιση των δαπανών πρέπει όλοι να βοηθήσουμε προσφέροντας οικονομική ενίσχυση. Όσοι διαμένουν στην Αθήνα μπορούν να προσφέρουν στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου. Στις άλλες πόλεις, στους κατά τόπους αντιπροσώπους του Συλλόγου. Οι εν Αμερική ή στο Σύλλογο ή στο Δ.Σ. του Συλλόγου Αμερικής. Και η μικρή μας προσφορά θα είναι μεγάλη για την εφημερίδα μας, που τόσο αγαπάμε.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Το Δ.Σ.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ

Στις 13 Ιανουαρίου, ημέρα Σάββατο και ώρα 6 μ.μ. στην αίθουσα του Συλλόγου μας, έγινε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Η προσέλευση των συγχωριανών μας ήταν εντυπωσιακή. Γέμισε ασφυκτικά η αίθουσα από μικρούς και μεγάλους Νεχωρίτες και αυτό μας πλημμύρισε χαρά, γιατί είναι η έμπρακτη απόδειξη της αγάπης των χωριανών προς το Σύλλογο, τους Νεχωρίτες και το χωριό μας.

Στην αρχή της εκδήλωσης πήρε το λόγο ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κ. Μάντης, που

είπε τα ακόλουθα:

Αγαπητοί Συγχωριανοί,
Εκ μέρους του Δ.Σ. σας καλωσορίζω στην αποφινή μας εκδήλωση και σας εύχο-

μαι ατομική και οικογενειακή ευτυχία και ένα δημιουργικό 1996.

Για το Σύλλογό μας εύχο-

Συνέχεια στη 4η σελίδα



Από την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας στις 13 Ιανουαρίου 1996.

Το 3ο Συνέδριο της ΠΑΝ-ΣΥ για τα Αιτωλ(ν)ικά γράμματα

Η Παναιτωλοακαρνανική Σννομοσπονδία (ΠΑΝ - ΣΥ) με τη συνεργασία των Ομοσπονδιών Βάλτων, Ναυπακτίας, Ξηρομέρου και Τριχωρίδας και των Πολιτιστικών Συλλόγων τον Νομό Αιτωλοακαρνανίας, διοργάνωσε και πραγματοποίησε το 3ο Συνέδριό της, για τα Αιτωλοακαρνανικά Γράμματα στο Πνευματικό Κέντρο Ρομφιλιωτών το Σάββατο και την Κυριακή 17 και 18.2.1996.

Το Σάββατο 17.2.96 έγιναν ομιλίες για τις Αρχαίες της Αιτωλοακαρνανίας και την ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Ελλάδος.

Ο Πρόεδρος της ΠΑΝ.ΣΥ κ. Αλέξ. Σάββας απήθνε 5) Σέλιδο χαιρετισμό και διαβεβαίωσε ότι η Σννομοσπονδία θα συνεχίσει την προσπάθειά της για την επίλυση των δύο κορυφαίων προβλημάτων του Νομού δηλ. για να αξιοποιηθούν τα Μνημεία του Νομού και να ιδρυθεί

Πανεπιστήμιο Δυτ. Ελλάδος.

Στη συνέχεια απονεμήθηκαν βραβεία από την ΠΑΝ.ΣΥ. στα Αιτωλοακαρνανικά Σωματεία και στους εκδότες που εκδίδουν εφημερίδα, ή περιοδικά. Μεταξύ των βραβευθέντων ήταν και η εφημερίδα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ». Το βραβείο παρέλαβε ο κ. Κων. Μάντης, Πρόεδρος του Συλλόγου Νεχωριτών. Το βραβείο αυτό τιμά το Νεχώρι και όλους τους απανταχού Νεχωρίτες.

Στην ενότητα αυτή του Συνεδρίου μίλησε ο κ. Σάβ-

βας, για τους «Ρομαντικούς εκδότες» και την προσφορά του Τοπικού Τύπου στο Νομό και την Ελλάδα γενικότερα.

Στη διπλανή αίθουσα του Π.Κ.Ρ. λειτούργησε έκθεση Αιτωλοακαρνανικού διβλίου και Τύπου, η οποία ήταν ανοιχτή το διήμερο του Σαββατοκύριακου (17 και 18.2.1996) και τόσο ο κ. Σάββας όσο και οι λοιποί συνεργάτες του υποδέχονταν τους επισκέπτες με χαρά και καλωσύνη.

Στην έκθεση υπήρχαν διβλία και έντυπα πολλών Αι-
Συνέχεια στη 3η σελίδα

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΕΥΧΕΤΑΙ

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΜΑΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ,
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ,
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

● Το Διοικητικό Συμβούλιό μας πήρε ενχές για το νέο έτος 1996 από: 1) Τον Σεβασμώτατο Μητροπολίτην Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου κ.κ. Ιερόθεον και 2) Τον κ. Χρήστον Κοκκινό βασιλιν, βουλευτήν, τέως Υπουργό.

● Ο Ευθύμιος Μάργος, Νεχωρίτης από πατέρα και Πλατανιώτης από μητέρα, εξελέγη Πρόεδρος του Συλλόγου Πλατανιωτών - Ναυπακτίας. Στο Δ.Σ. συμμετέχουν και οι κ.κ. Δ. Καραγιώργος Αντιπρόεδρος, Νικολίτσα Σκονφή Γεν. Γραμματέας, Σπυριδούλα Καραγιώργου Ειδ. Γραμματέας, Μιχ. Πλατανιώτης Ταμίας, Γ. Κωστάκης και Σπυριδούλα Τσίπον-

ρα Δημοσίων Σχέσεων, Αλεξ. Οικονόμου, Ανασ. Ρηγόπουλος και Παν. Σουμπάκος Σύμβουλοι.

Τους συγχαίρουμε και ευχόμαστε δημιουργική πορεία του Συλλόγου και πιστεύουμε ότι και οι δύο Σύλλογοι θα συνεργαστούν μαζί για τα κοινά ζητήματα της περιοχής μας, που μας απασχολούν.

● Τα γραφεία της ΠΑΝ.ΣΥ. (Παναιτωλοακαρνανικής Σννομοσπονδίας) στεγάζονται πλέον στο κτίριο του Πνευματικού Κέντρου Ρομφιλιωτών, Σίνα και Δαρνομήλη - Αθήνα, τηλ. 3470021.

● Από την Αμερική ο κ. Σύνεχεια στη 4η σελίδα

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Αρραβωνιάστηκαν στην Αθήνα οι:

— Ο Αθαν. Πολ. Λειβαδίτης, με την Ευαγγελία Μανώλη.

— Η Χάϊδω Ι. Μάλλιου, με τον Δημήτριο Φωτεινόπουλο.

— Στο Κλήδελαντ της Αμερικής στις 27 Αυγούστου 1995 αρραβωνιάστηκε ο Ιωάννης Αθ. Τσίγκας (το γένος Ευαγγελίας Ι. Γιαννάκου) με τη δίδα Δέσποινα Σίλερ.

— Στην Αμερική η Ειρήνη Ν. Μπαλαφούτα αρραβωνιάστηκε τον Ανδρέα Σαρτάλη.

Ευχόμεθα καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

— Στην Αθήνα παντρεύτηκαν ο Αθανάσιος Ι. Λειβαδίτης με την Μαριάννα Νικολαροπούλου.

— Στο Κλήδελαντ της Αμερικής στις 7.10.95 παντρεύτηκε ο Δημήτριος Αθ. Τσίγκας (το γένος Ευαγγελίας Ι. Γιαννάκου) με τη Σταματούλα Τσαπαλιάρη.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Στην Αθήνα η Αικατερίνη Σεφερλή (το γένος Κ. Μασγάλα) γέννησε αγοράκι.

— Η Ευγενία Κων)νου Φλέγκα γέννησε κοριτσάκι.

Να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Η Ελισάβετ Μεχλή βάπτισε το αγοράκι του Κων)νου και της Ευγενίας Φλέγκα και το ονόμασε Αντώνιο.

Να τους ζήσει.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό η Παναγιώτα Μαζιά.

— Πέθανε στη Ναύπακτο και κηδεύτηκε στο χωριό η Βασιλική χήρα Ευαγγέλου Χαριμαντζή.

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Ειρήνη Ντονάτου (το γένος Κ. Λαζοδήμου).

Συλλυπητήρια.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΚΑΙ ΤΟ
«ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Απ' τὸ εσωτερικὸ

	Δρχ.
Μαγδαληνή Παπακωνσταντίνου	5.000
Τασία Ι. Μάρρου	10.000
Αντώνιος Σκεπαρνιας	5.000
Ελένη Σκεπαρνιας	3.000
Σπύρος Παπαισταμούλης	2.000
Ιωάννης Μαστροκώστας	3.000
Καίτη Νταφύλλου	1.000
Ιωάννης Λαζοδήμος	10.000
Δημήτρης Ντούζος	5.000
Βούλα Καλλιὰ	5.000
Κων)να Καλλιὰ	5.000
Νικόλαος Κ. Λειβαδίτης	5.000
Γεώργιος Φούρλας	5.000
Κική Κ. Φούρλα	5.000
Ντόλα Κ. Φούρλα	5.000
Ιωάννης Δ. Μάλλιος	5.000
Δημήτριος Λάππας	5.000
Ντίνα Α. Λάππα	5.000
Βασιλική Α. Σβούκα	5.000

Κοινωνικά

	Δρχ.
Αθηνά Μπούτρη (γ. Σ. Παπαλέξη)	3.000
Κική Χατζηνικολάου (γ. Δ. Ντούζου)	5.000
Χρήστος Λειβαδίτης	5.000
Ιωάννης Σερεβέτας	5.000
Πολύκαρπος Λειβαδίτης	5.000
Αλέξανδρος και Νένα Φλώρου (Σύλλογο)	4.000
Κώστας και Πέγκυ Φλώρου (Σύλλογο)	4.000
Γεώργιος και Βάλια Φλώρου (Σύλλογο)	4.000
Κώστας και Γιαννούλα Φλώρου (Σύλλογο)	4.000
Αλέξανδρος, Κώστας και Γιώργος Φλώρος για ΝΕΧΩΡΙΤΗ	9.000
Κώστας Γ. Φλώρος για ΝΕΧΩΡΙΤΗ	3.000
Τασία και Βάσω Κωσταρά	10.000
Κούλα Σκουφιά (γ. Κ. Βλάχου)	5.000
Μάκης και Χάϊδω Δενδρινού	10.000
Ευαγγελία Κ. Κουβελά	5.000
Γεώργιος Κουβελάς	20.000
Πάυλος Βλάχος	5.000
Χρήστος Μάλλιος	5.000
Νικόλαος Μπαζιώνης	5.000
Ιωάννης Λειβαδίτης	5.000
Αθανάσιος Χρ. Λειβαδίτης	5.000
Ξένη Κουβελά	20.000
Κων)νος Δ. Μάλλιος	5.000
Γεώργιος Α. Παπακώστας	10.000
Γεώργιος Καλαθάς	5.000
Αθανάσιος Γ. Καλαθάς	5.000
Ευαγγελία Γ. Καλαθά	5.000
Ιωάννης Ευθ. Πλάκας	3.000
Αθανάσιος Ευθ. Πλάκας	5.000
Λούλα Ρηγάτου (γ. Ν. Τσέλιου)	3.000
Γεώργιος Κ. Συρσίρης	1.000
Γεώργιος Β. Συρσίρης	1.000
Δημήτριος Σαλτός	5.000
Βασίλειος Καρακώστας	2.500
Κώστας Σκοπελίτης	2.500
Σπυριδούλα Αθ. Μάλλιου	2.000
Μαγδαληνή Αθ. Μάλλιου	4.000
Γεώργιος Βέλλιος	5.000
Ανώνυμος	10.000
Γεώργιος Παπαλέξης	5.000
Κων)νος Μάντης	3.000
Βασιλική Ιωαννίδου — Μάντη	3.000
Δημήτριος Καρανδρίκας	5.000
Γεώργιος Ν. Μάλλιος	5.000
Νίκος και Ελένη Πελέκη (γ. Ι. Λούπα)	10.000
Παναγιώτα Τζαχρήστου	5.000
Αντώνιος Παπαλέξης	3.000
Κων)νος Ν. Λειβαδίτης	2.000
Αθανάσιος Ι. Λειβαδίτης	5.000
Αθανάσιος Μπούρας	2.000
Χρήστος Καλιμάνης	5.000
Βασιλική Τσιάνου (γένος Σ. Πλάκα)	5.000
Ευαγγελία Β. Παπακώστα	5.000
Νικόλαος Ζαρκάδας	5.000
Γεώργιος Αθ. Λειβαδίτης	2.000
Παντελής Μέρμηγκας	5.000
Δημήτριος Καρανδρίκας	5.000
Μάνθα Αθανασοπούλου (γ. Μέρμηγκα)	5.000
Μάκης Δενδρινός	10.000
Αλέξανδρος Παπαλέξης	5.000
Οικ. Αθανασίου Βλάχου	8.000

	Δρχ.
Σπυρίδων Γ. Πλάκας	2.000
Αικατερίνη Σπ. Πλάκα	2.000
Ιωάννης Αθ. Μάλλιος	5.000
Ιωάννης Γ. Μάλλιος	5.000
Γεώργιος Κ. Μάντης	3.000
Ιωάννης Αθ. Λειβαδίτης	3.000
Νικόλαος Αθ. Λειβαδίτης	5.000
Οικ. Παύλου Βλάχου	10.000
Μαρία Αντων. Μασγάλα	5.000
Νικόλαος Γ. Πλάκας	6.000
Γεώργιος Ν. Καραγιάννης	5.000
Ευθύμιος Μαύρος	5.000
Αντώνιος Αθ. Πλάκας	5.000
Βασίλειος Μέρμηγκας	5.000
Αριστείδης Δ. Πανάγος	5.000
Κων)νος Σακελίας	10.000
Βασιλική Σακελιά	10.000

Από την Αμερική

	Δολ.
Αθανάσιος Π. Πανάγος	30
Κων)νος Τσιγαρίθρας	40
Νικόλαος Θ. Μπαλαφούτας	20
Νικόλαος Θ. Καλαθάς	15
Ειρήνη Ι. Μασγάλα	20
Νίκος Ι. Μασγάλας	20
Βασιλική Κατσαρού (γένος Ι. Μασγάλα)	20
Δήμητρα Κ. Τσορού (γένος Ι. Μασγάλα)	20
Πελαγία Κ. Σιδερά (γ. Ν. Μπαλαφούτα)	20
Αθανάσιος και Ευαγγελία Τσίγκα (γ. Ι. Γιαννάκου)	20
Κων)νος Ν. Μάλλιος	20
Νικόλαος Α. Σκεπαρνιας	20
Γεώργιος και Μαρία Πανάγου	Δρχ. 5.000
Περικλής και Γιάννα Πανάγου	5.000
Γεώργιος Ι. Κότσαλος	5.000
Ιωάννης Ν. Μάλλιος	8.000

ΔΩΡΕΕΣ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Έγιναν οι κάτωθι δωρεές στο Σύλλογό μας.

— Τα αδελφία Αντώνιος, Αγγλαία και Δημήτρα Κ. Πλάκα, πρόσφεραν 10.000 δρχ. εις μνήμη της γιαγιάς των Αγγλαίας Μέμμου.

— Τα αδελφία Βάσω, Λίτσα και Τάκης Γ. Μαζιά: α) Δρχ. 5.000 εις μνήμη της εξαδέλφης των Παναγιώτας Μαζιά, και β) Δρχ. 5.000 εις μνήμη του Πατέρα των Γεωργίου Μαζιά, επί τη συμπληρώσει ενός έτους από τον θάνατό του.

— Ο Ελευθέριος και η Κάτια Κ. Λειβαδίτη από την Αμερική:

α) Δρχ. 10.000 εις μνήμη του Στεφάνου Μάντη και β) Δρχ. 10.000 εις μνήμη του εξαδέλφου των Κων)νου Αθ. Λειβαδίτη.

— Ο Γεώργιος Ι. Κότσαλος από την Αμερική δρχ. 5.000 εις μνήμη του Κων)νου Αθ. Λειβαδίτη.

— Ο Κωνσταντίνος και η Μαγδαληνή Καραγιάννη:

α) Δρχ. 5.000 εις μνήμη της αδελφής των Κούλας Γ. Φούρλα.

β) Δρχ. 5.000 εις μνήμη του Δημητρίου Θεοφάνη.

— Ο Νίκος και η Ελένη (γ. Ι.

Λούπα) Πελέκη δρχ. 5.000 εις μνήμη της Αγγλαίας Μαύρου.

— Η Οικογένεια του ιερέως Νικολάου Μασγάλα δρχ. 5.000 εις μνήμη της Παναγιώτας Μαζιά.

— Η Οικογένεια Αθανασίου Παπαγεωργίου δρχ. 5.000 εις μνήμη της Παναγιώτας Μαζιά.

— Ο Νικόλαος Θ. Μπαλαφούτας, 80 δολάρια εις μνήμη των γονέων του Θεοδώρου και Ειρήνης καθώς και της αδελφής του Γεωργίας Μπαλαφούτα.

— Ο Χρήστος Γ. Συρσίρης από τη Γερμανία, 100 μάρκα εις μνήμη του πατέρα του Γεωργίου και του αδελφού του Κων)νου, επί τη συμπληρώσει ενός χρόνου από του θανάτου των.

— Ο Αλέκος και η Όλγα Παπαλέξη δρχ. 5.000 εις μνήμη της θείας των Παναγιώτας Μαζιά.

— Ο Χρήστος και η Ελένη Λειβαδίτη δρχ. 5.000 εις μνήμη της θείας των Παναγιώτας Μαζιά.

— Ο Γεώργιος και η Μαρία Πανάγου δρχ. 10.000 εις μνήμη του αδελφού των Κων)νου Λειβαδίτη.

— Ο Γεώργιος Μαρκόπουλος δρχ. 5.000 εις μνήμη των Κων)νου και Παναγιώτας Βλάχου.

— Η Μαρία Αντωνίου Μασγάλα πρόσφερε στον Σύλλογό μας δρχ. 20.000 εις μνήμη του πατέρα της Αντωνίου.

— Η Βασιλική Γ. Μαστροκώστα εις μνήμη του συζύγου της Γεωργίου δρχ. 5.000.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Πρόσφεραν στον Ιερό Ναό μας οι:

— Ο Νίκος και η Ελένη Πελέκη δρχ. 5.000 εις μνήμη του αδελφού των Γεωργίου Λούπα.

— Ο Χρήστος Αλπογιάννης δρχ. 10.000 εις μνήμη της αδελφής του Ελένης Γ. Ντούζου.

— Ο Αναστάσιος και η Μαγδαληνή Πλατάκου (γ. Χ. Αλπογιάννη) δρχ. 5.000 εις μνήμη της θείας των Ελένης Γ. Ντούζου.

— Οι Βάσω, Λίτσα και Τάκης Γ. Μαζιά δρχ. 10.000 εις μνήμη της εξαδέλφης των Παναγιώτας Μαζιά.

— Οι Βάσω, Λίτσα και Τάκης Γ. Μαζιά δρχ. 10.000 εις μνήμη του πατέρα των Γεωργίου.

— Οι οικογένειες Αποστόλου Ν. Καραγιάννη, Νικολάου Α. Καραγιάννη και Ιωάννου Α. Καραγιάννη δρχ. 20.000 εις εις μνήμη Κων)νου Καρανδρίκα.

— Επίσης οι οικογένειες Αποστόλου Ν. Καραγιάννη, Νικολάου Α. Καραγιάννη, Ιωάννου Α. Καραγιάννη, Χρήστου Μυζήθα και Θεοδώρου Καψιώτη πρόσφεραν στον Ι. Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου του χωριού μας δρχ. 50.000.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

— Η Κωνσταντίνα Χρ. Χαραλαμποπούλου πήρε το πτυχίο PROFICIENCY OF MICH-

GAN της Αγγλικής γλώσσας.

— Η Αντωνία Ανδρέα Ασημακάκη πήρε το πτυχίο LOWER της Αγγλικής γλώσσας.

ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ:

— Η Αναστασία Ανδρέα Ασημακάκη, τελείωσε τις σπουδές της με επιτυχία στο Πανεπιστήμιο SHIPPENSBURG στην PENNSYLVANIA U.S.A. και πήρε το πτυχίο «BACHELOR'S OF SCIENCE IN EDUCATION». Συνεχίζει στο ίδιο Πανεπιστήμιο για μεταπτυχιακές σπουδές με σκοπό να πάρει το Μάστερ.

— Ο Ιωάννης Θ. Μαζιάς έγινε δεκτός στο Πανεπιστήμιο του MICHIGAN στο τμήμα Νομικής, όπου άρχισε τις σπουδές του από το καλοκαίρι.

ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΟΙ

— Ο Χρήστος Δημητρίου Μπαχλαβάς (το γένος Ειρήνης Κοπάνη) κατετάγη να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΔΑΦΝΗΣ — ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Εκκλησιαστικό Συμβούλιο
Τ.Κ. 30300

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο στο οποίο συμμετέχει και ο Αντώνιος Μασγάλας, ευχαριστεί και από τις στήλες του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» τους Νεχωρίτες που συμπαραστάθηκαν στην προσπάθεια ανεγέρσεως του Ι. Ναού μας.

	Δολλ.
Οικογ. Δημητρίου Μασγάλα	100
Οικογ. Αναστ. Λαίνα	100
Οικογ. Αγγλαίας Ζάχου	100
Οικογ. Σωτηρίας Ζάχου	50
Οικογ. Θωμά Μαζιά	200
Οικογ. Βασ. Κοντογιάννη	50
Οικογ. Νικ. Αθ. Μπαλαφούτα	100
Οικογ. Αθαν. Μιχ. Καλαθά	100
Οικογ. Νικολάου Γιάνναρη	500
Οικογ. Γεωργίου και Μαρίας Πανάγου	200

	Δρχ.
Οικογεν. Αποστ. Καραγιάννη	10.000
Οικογ. Νικολάου Απ. Καραγιάννη	10.000
Οικογ. Ιωάννη Απ. Καραγιάννη	10.000
Οικογ. Αλεξάνδρου Φλώρου	10.000
Οικογ. Νικολάου Μασγάλα (ιερέως)	10.000
Οικογ. Ειρήνης Βενετόκη - Λάππα	5.000
Ευχόμεθα η Αγία Παρασκευή να χαρίζει υγεία, προκοπή και οικογενειακή ευτυχία.	
Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο	

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Πέθανε στις 28 Δεκεμβρίου 1995 και κηδεύτηκε στο χωριό, η Παναγιώτα Γεωργίου Μαζιά, το γένος Γκαζούνη.

Θα ρωτήσει κανείς, μα τί μπορεί να γράφεις για μια απλή και αγράμματη Νεχωρίτισσα.

Κι' όμως η Μακαρίτισσα με τον αείμνηστο Μπάριμπα - Γιώργο έτρεχαν σε κάθε χωριανά, είτε σε χαρά, είτε σε λύπη και προσέφεραν ό,τι μπορούσαν. Τα

☛ Συνέχεια από το προηγούμενο.

Το κείμενο αναφέρεται σε πράγματα που καλύπτουν μια χρονική περίοδο 150 περίπου ετών. Γράφτηκε τμηματικά σε πέντε φάσεις και την κάθε φορά ο συντάκτης του πρόσθετε με συντομία νεότερες ειδήσεις.

Η ομοιομορφία του γραφικού χαρακτήρα και το ύφος της γραφής, αποδεικνύουν ότι ο συντάκτης και των πέντε τμημάτων είναι το ίδιο πρόσωπο. Το όνομά του πάντως δεν αναφέρεται πουθενά, είναι όμως σίγουρο ότι πρόκειται για τον εφημέριο του Νεοχωρίου στο χρονικό διάστημα που γράφτηκε το κείμενο. Και αυτός είναι ο Αρχιμανδρίτης Χρίστος Μέρμηγκας, ο οποίος, αρχικά έγγαμος ιερέας καταγόταν από το Νιοχώρι και εφημέρευσε στο χωριό του από το 1929 μέχρι το 1958.

Ο συνταξιούχος εκπαιδευτικός και Λαογράφος Δημήτριος Β. Φούρλας, που κατέγεται από το Νιοχώρι, έχει ασχοληθεί με τα εκκλησιαστικά πράγματα του χωριού του και με πολύ κόπο από διάφορες προφορικές και γραπτές πηγές, έχει συγκεντρώσει πολλά ενδιαφέροντα στοιχεία, τα οποία κατά καιρούς έχει δημοσιεύσει σε διάφορες σχετικές μελέτες του. (Βλ. Εκκλησιαστικά Νεοχωρίου - Ναυπακτίας, περιοδ. «Εκκλησιαστική Ναυς» της Ι. Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου, αρ. φ. 14 (1987)

Κοινωνικά

☛ Σπίτι τους ήταν πάντοτε ανοιχτό και φιλόξενο για φαγητό, για ύπνο, τόσο για Νεχωρίτες, όσο και για ξένους, όπως επίσης οι πιο πολλοί Παλιονεχωρίσιοι κρέμαγαν το σακούλι τους εκεί.

Για τους χωριανούς μας που έφευγαν από τον κόσμο τούτο, πάντα πρώτοι να τους ετοιμάσουν.

Μετά τον θάνατο του μπάρμπα - Γιώργου, η θεία Πανάγου όπως την φώναζαν, συνέχισε το καλόκαρδο και φιλόξενο έργο. Το καλοκαίρι μοίραζε από το φτωχικό της, στους περισσότερους παραθεριστές, αυγά, πατάτες, φασόλια και ότι άλλα καλούδια έδωζε από τον κήπο της.

Τα μικρά παιδιά, η μεγάλη της αγάπη, όλα την αγαπούσαν για την φιλόξενη ανοιχτή αγκαλιά της. Και αυτά ανταπέδιδαν την αγάπη. Όταν περνούσαν από τον δρόμο ψηλά, φώναζαν «γιαγιά Μαζού γειά σου».

Όμως έκλεισε μια πόρτα, που ήταν πάντα ανοιχτή και πρόσχαρη σε κάθε χωριανό παραθεριστή και μη. Το ερχόμενο καλοκαίρι η απουσία της θα είναι φανερή.

Η αναφορά στο πρόσωπό της οφείλεται στο ότι η παρουσία της στο χωριό είχε κάτι ξεχωριστό, απλό και ιδιαίτερο.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

«ΚΩΔΙΞ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ»

Ένα ανέκδοτο χειρόγραφο κείμενο

σελ. 24 - 26, 15 (1988) σελ. 11 - 13, 16 (1988) σελ. 17 - 19, 21 και οι Νεχωρίτες παράδες εφημ. «Ο ΝΕΧΩΡΙ-

Αρχιμ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

Ιεροκ. Ιεράς Μητροπόλεως Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου.

ΤΗΣ» αρ. φ. 13, Ιουν. 1980.

Συγκρίνοντας λοιπόν τα στοιχεία που δημοσίευσε ο Δ. Φούρλας μαζί με άλλα που έθεσε υπ' όψη μου ο ίδιος και τις πληροφορίες του «Κώδικα», διαπιστώνουμε ότι στο κείμενο του Αρχιμ. Χρίστου Μέρμηγκα παρατηρούνται σε πολλές περιπτώσεις παραλείψεις και λάθη. Παρόλα αυτά το κείμενο αυτό έχει την αξία του και παραμένει πάντα μια πρώτη πηγή εκκλησιαστικών και μη ειδήσεων του Νεοχωρίου.

Το πρώτο κομμάτι του κειμένου, που είναι και το μεγαλύτερο, γράφτηκε το 1934. Αναφέρεται πιο αναλυτικά απ' ό,τι τα επόμενα τέσσερα τμήματα, σε πράγματα του χωριού Νεχώρι (παλιό και νέο) και ιδιαιτέρως του ενοριακού ναού, ξεκινώντας από τα χρόνια της Τουρκοκρατίας.

Η φράση του κειμένου «Παπανικόλαος Θώδος», είναι γραμμένη στο περιθώριο, με ίδιο γραφικό χαρακτήρα και ίδιο μελάνι γραφής. Ενώ οι φράσεις «πατήρ του Παπαγιώργη χειροτονηθείς ιερέως τω 1817 παρά του εν Λιδωρικίω επισκόπου» και «χειροτονηθείς ιερέως τω 1859 παρά του Ανθίμου Ναυπακτίας» είναι γραμμένες και αυτές στο περιθώριο του κειμένου, αλλά με διαφορετικό μελάνι γραφής και συνεπώς πρόκειται για μεταγενέστερες παρεμβάσεις στο αρχικό κείμενο. Για τις προσθήκες και παρεμβάσεις αυτές, έχει χρησιμοποιηθεί + για σημείο παραπομπής.

Πάντως ο κατάλογος των εφημερίων της ενορίας Νεοχωρίου του Αρχιμ. Χρίστου Μέρμηγκα είναι ελλιπής, τουλάχιστον κατά πέντε ονόματα ιερέων, του Παπα - Μίχου, του Παπα - Νικόλα, του Παπα - Αλέξη, του Παπα - Νίκου και του Παπα - Βαρσάμη, ονόματα που αναφέρει ο Δ. Φούρλας στην μελέτη του «Εκκλησιαστικά Νεοχωρίου - Ναυπακτίας». Επί πλέον στον κατάλογο αυτόν αναφέρονται εσφαλμένα δύο ιερείς με το όνομα Παπα - Χρίστος, αφού πρόκειται για το ίδιο πρόσωπο τον Παπα - Χρίστο Τσίτσα.

Για τα τέσσερα εξωκκλη-

σια του χωριού, αναφέρεται η χρονολογία ανακαινίσεως και εγκαίνιων, όχι όμως και η χρονολογία ανεγέρσεως, που είναι το έτος 1892 για το εξωκκλήσι του Αγίου Νικολάου, το έτος 1896 για το εξωκκλήσι της Αγίας Παρασκευής και το έτος 1905 για το εξωκκλήσι του Αγίου Ιωάννου. Το εξωκκλήσι των Αγίων Αποστόλων, είναι το παλιότερο προ της Επανάστασης.

Πολύ ενδιαφέρον παρουσιάζει το τμήμα του κειμένου που αναφέρεται σε σπάνια και πολύτιμα κειμήλια του Ναού. Και είναι ευχάριστο το γεγονός, ότι όλα αυτά τα κειμήλια, είτε σε λειτουργική χρήση, είτε όχι σώζονται μέχρι και σήμερα. Πάντως ο Δ. Φούρλας αναφέρει και άλλα κειμήλια, που δεν αναγράφονται στον «Κώδικα», οπουδιότερα των οποίων είναι τα εξής:

Μια μικρή καμπάνα με χρονολογία 1838 και ΑΟΚΘ' δύο ορειχάλκινα μανουάλια με την επιγραφή ΚΩΝ)ΝΟΣ ΦΛΩΡΟΣ 1878 στο ένα και Θ. Ρ. (Θεόδωρος Ράπτης) στο άλλο, μια φορητή εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (εκτός του τέμπλου) του 1893 και διάφορα Εκκλησιαστικά βιβλία, που εκδόθηκαν από το 1761 και μετά κυρίως στη Βενετία.

Το δεύτερο κομμάτι του

κειμένου αναφέρεται στο δάπεδο και στα καντήλια του ναού και προφανώς γράφτηκε το 1938. Η φράση «εν έτει 1934» που διορθώνει τη χρονολογία 1938, είναι προσθήκη γραμμένη πάνω από το αρχικό κείμενο με το μελάνι γραφής του τρίτου τμήματος του κειμένου. Η προσθήκη αυτή είναι ορθή αφού το έτος 1934 αναγράφεται και πιο πάνω ως έτος ανακαινίσεως του ναού και επομένως και του δαπέδου. Τα αργυρά καντήλια που αναφέρονται βρίσκονται μέχρι και σήμερα σε λειτουργική χρήση, στο τέμπλο του ναού και φέρουν χαρακτή χρονολογία και τα ονόματα των δωρητών.

Το τρίτο τμήμα με διάφορες ειδήσεις που αφορούν το ναό και τον περίβολό του, γράφτηκε μεταξύ των ετών 1952 και 1955.

Την επόμενη χρονιά (1956) το κείμενο συμπληρώθηκε με νέα προσθήκη (τέταρτη στη σειρά), ενώ στα τέλη της δεκαετίας του '60, όταν εφημέριος του χωριού ήταν πλέον ο ιερέας Ιωάννης Σαλτός και όχι ο Παπα - Χρίστος Μέρμηγκας, έγινε και πέμπτη προσθήκη με νεότερες ειδήσεις.

Αναμφίβολα το χειρόγραφο αυτό είναι ένα πολύτιμο κείμενο, με ενδιαφέρουσες από κάθε άποψη πληρο-

φορίες για το Νιοχώρι των Κραββαίων. Πολύ πιθανόν παρόμοια κείμενα να υπάρχουν και σε άλλους ενοριακούς ναούς της Ναυπακτίας και θα ήταν ευχής έργο, εάν σύντομα έδλεπαν το φως της δημοσιότητας.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το ως άνω κείμενο, το αναδημοσίευουμε από το φύλλο 74 της «ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗΣ» Μαρτίου - Απριλίου 1995.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Στο κεφ. 2 του άρθρου «ΚΩΔΙΞ κ.λπ.» που δημοσιεύτηκε στο φύλλο 73 της «ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗΣ» Μαρτίου - Απριλίου 1995, και όπως το ίδιο αναδημοσιεύτηκε στο φύλλο 64 του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» Δεκεμβρίου 1995 και στο μέρος που αναφέρεται στα Ιερά κειμήλια του Ιερού Ναού Νεοχωρίου και δη στο κεφ. 6 αναφέρεται «ότι υπάρχει πολυτελής Επιτάφιος, δώρο των αδελφών Κων)νον και Ιωάννον Λαζοδήμων». Τούτο δεν είναι αληθές. Τον επιτάφιο δώρισε ο αείμνηστος Κων)νος Μάρκος από την Αμερική. Οι αδελφοί Κων)νος και Ιωάννης Λαζοδήμος έχον δώσει δύο χρυσούφανα λάβαρα πολυτελούς κατασκευής. Το λάθος, πιστεύουμε ότι δεν ήτο ηθελημένο, μάλλον λάθος στοιχείο θα άφθοναν.

Τα αληθή στοιχεία τα πήραμε από το βιβλίο του κ. Δ. Ντούζον «Λαογραφικά της Ναυπακτίας», και από μαρτυρίες γεροντοτέρων. Έχει δημοσιευθεί και φωτογραφία του επιταφίου στο φύλλο 57 του Νεχωρίτη, Απριλίου 1994, όπου μνημονεύεται η δωρεά του Κωνσταντίνου Μάρκου, που έγινε το 1913.

Το Δ.Σ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

☛ Συνέχεια από την σελ. 1
πακτο από 13—15 Οκτωβρίου, στη μνήμη των αειμνήστων ποιητών και λογοτεχνών Γεωργίου και Θεμιστοκλή Αθανασιάδη - Νόβα.

στ) Στο Νεχώρι κατασκευάστηκαν κουπαστές 150 περίπου μέτρων σε δύο εσωτερικούς δρόμους, που είχαν μεγάλη κλίση. Και γενικά εργάστηκε αποδοτικά και σ' άλλους τομείς αναγκαίους για την ομαλή και δημιουργική πορεία του Συλλόγου.

Αναφέρθηκε και στο ερώτημα, γιατί δεν πραγματοποιήθηκαν χοροσπερίδες, τόσο το 1995, όσο και φέτος, το 1996, τόνισε δε, ότι αυτό οφείλεται στα πολλά και συνεχή πένθη, καθώς και στη γενικότερη Οικονομική κατάσταση.

Τέλος ευχαρίστησε όλους όσους βοήθησαν το έργο του Δ.Σ. για την έκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Στη συνέχεια ο Ταμίας του Δ.Σ. Νικόλαος Ζαρκάδας έκανε ανάλυση του Ισολογισμού, εσόδων και εξόδων (δημοσιεύεται σε άλλη στήλη) του έτους 1995 ο οποίος ενεκρίθη από την Γενική Συνέλευση και έπειτα ενεκρίθη και ο Προϋπολογισμός του 1996.

Μετά έγινε συζήτηση και ελήφθησαν διάφορες αποφάσεις, για θέματα που αφορούν το Σύλλογο και το χωριό μας.

Στη συνέχεια εξελέγη το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο για την διετία 1996 — 1997, το οποίο συνήλθε σε συνεδρίαση στις 14 Μαρτίου και καταρτίστηκε σε σώμα ως εξής:

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΜΑΝΤΗΣ, Πρό-

εδρος.
ΚΩΝ)ΝΟΣ Δ. ΜΑΛΛΙΟΣ, Αντιπρόεδρος.
ΚΙΚΗ Κ. ΦΟΥΡΛΑ, Γεν. Γραμματέας.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘ. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ, Ταμίας.
ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ, Μέλος.
ΒΟΥΛΑ ΚΑΛΛΙΑ, Μέλος.
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΣΑΛΤΟΣ, Μέλος.

ΤΟ 3 ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝ-ΣΥΓΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

☛ Συνέχεια από την σελ. 1
των, και κατά τον Πρόεδρο της ΠΑΝ.ΣΥ. κ. Σάββα συμμετείχαν 300 συγγραφείς, με 700 περίπου βιβλία και 150 εφημερίδες - περιοδικά.

Ανάμεσα σ' αυτά και η εφημερίδα μας, «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» καθώς και βιβλία ορισμένων Νεχωριτών, όπως του Δ. Ντούζον, του Δ. Φούρλα και Ν. Μπαζιώνη.

Στις ομιλίες και στις δευτερεύουσες προσήλθε πλήθος Αιτωλών, την δε έκθεση επισκέφθηκαν πάρα πολλοί συμπατριώτες του Νομού.

Η Οργάνωση και η επιτυχία του Συνεδρίου αυτού, οφείλεται αναμφίβολα στην αξιόπαινη και φιλότιμη προσπάθεια του Προέδρου της ΠΑΝ.ΣΥ. κ. Αλέξ. Σάββα και στα λοιπά μέλη του Δ.Σ. αυτής. Αξίζουν έπαινοι και συγχαρητήρια σε όλα τα μέλη του Συμβουλίου της ΠΑΝ.ΣΥ., για τις δραστηριότητές τους, και το μεγάλο κομμάτι τους, ώστε να μη φείδονται κόπον, μόχθον και θυσίας χρόνον, χάριν της Αιτωλ)νίας των Αιτωλ)νων και της υπέρτατης Αιτωλοκαρνανιακής ιδέας.

Ν. Μ.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

☛ Συνέχεια από την σελ. 1

Τρόφων Χατζηνικολάου, Πρόεδρος Ελληνικών Οργανώσεων Αμερικής, από το 1955-1995, μας έστειλε το βιβλίο του με τίτλο «ΕΡΩΤΕΣ & ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ 1941 - 1951» (Τιμητική προσφορά στο Σύλλογό μας). Τον ευχαριστούμε για την δωρεά του.

● Από την ΠΟΕΔΟΥ (Πανελλήνιος Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες) λάβαμε ένα καλαίσθητο επιταγείο του ημερησίου Ημερολόγιου του 1996. Τους ευχαριστούμε.

● Θρησκευτική - Πνευματική Εκδήλωση για την Παναγία Προσιώτισσα τον Π.Κ.Ρ. και της Ε.Α.Ρ.

Την Κυριακή 19.11.1995 ημέρα Κυριακή και ώρα 9 π.μ. στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Πεντακλίων (Ασκληπιού και Αραχώθης) τα Δ.Σ. του Π.Κ.Ρ. και της Ένωσης των Απανταχού Ρουμελιωτών πραγματοποίησαν ετήσια γιορτή και τίμησαν την Παναγία Προσιώτισσα, προστάτιδα της Ρουμελιώτιδας.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ

☛ Συνέχεια από την σελ. 1
μαι, συνεχή δημιουργική πορεία, εκφράζοντας όμως την προσωπική μου εκτίμηση, δεν είμαι τόσο αισιόδοξος για την πορεία του Συλλόγου, γιατί δε βλέπω ενδιαφέρον για προσφορά εργασίας σ' αυτόν.

Είναι κοίμα 45 χρόνια από την ίδρυσή του και να μην υπάρχει το ανάλογο ενδιαφέρον προσφοράς υπηρεσιών.

«Με επιστράτευση» δύσκολα θα λειτουργήσει ο Σύλλογός μας. Βέβαια δεν είναι η μέρα και η ώρα για τέτοιες επισημάνσεις. Αυτά θα τα πούμε μια άλλη φορά σε άλλο χώρο...

Την εκδήλωσή μας τιμά με την παρουσία του ο κ. Ησαΐας, μηχανικός και Υποδιευθυντής της Κοινοπραξίας, που κατασκευάζει το φράγμα του Ενήνου, φίλος του χωριού μας, που πάντα είναι πρόθυμος να βοηθήσει το χωριό μας, στο μέτρο του δυνατού, από τη θέση που κατέχει. Τον καλωσορίζουμε, τον ευχαριστούμε και τον ευχόμαστε κάθε ατομική και οικογενειακή εντυχία.

Τελειώνοντας αφού ευχηθώ και πάλι κάθε εντυχία για το 1996 παρακαλώ το σεβαστό μας Παλαριάννη, που τιμά με την παρουσία του την εκδήλωση, να ευλογήσει και να κόψει την πίτα μας.

Η παρουσία του μας γεμίζει χαρά, γιατί δείχνει την αγάπη που τρέφει για τους χωριανούς μας και το Σύλλογο. Τον διαβεβαιώνουμε πως ο σεβασμός μας και η αγάπη των χωριανών μας στο πρόσωπό του είναι και θα είναι αμεριώσιμη.

μελούς και όλων των Ρουμελιωτών.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε θεία Λειτουργία, περιφορά εικόνας, Δέηση και στην αίθουσα «ΔΕΛΦΟΙ» χαιρετισμό του Προέδρου του Π.Κ.Ρ. κ. Τομαρά, ομιλία του Πανοσιολογιώτου Αρχιεπισκόπου κ. Συμεώνος Κατσίνια και μικτή χορωδία. Παρευρέθησαν εκατοντάδες Ρουμελιώτες.

● ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ Π.Κ.Ρ. Το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών με την ευκαιρία της κοπής της πίτας του 1996, οργάνωσε στις 18.2.96 Μουσικολογική εκδήλωση, στην αίθουσα «ΔΕΛΦΟΙ» του Μεγάρου του.

Η εκδήλωση αυτή είχε και ταπεινικό πρόγραμμα και σημείωσε μεγάλη επιτυχία.

Η αίθουσα ήταν κατάμεστη από Ρουμελιώτισσες και Ρουμελιώτες, οι οποίοι κατ'εξοχήν ακρότησαν το πρόγραμμα της εκδήλωσης και πέρασαν ένα απόγευμα πνευματικής ευχαρίστησης.

Από πλευράς Νεοχωριτών παρέστησαν ο κύριος και η κυρία Αλεξ. Φλώρος και οι κ.κ. Κ. Μάντης, Ένθ. Μαύρος και Ν. Μπαζιώνης.

Αγαπητέ «Νεχωρίτη»,

Γειά σου! Εγώ είμαι πάλι. Θα σε υποχρεώσω για άλλη μια φορά να με υποδεχθείς μέσα στις σελίδες σου.

Αυτή τη φορά το θέμα μου είναι κάπως διαφορετικό.

Στις 17 του Μάρτη, Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως έτυχε να παρενθώ, για πρώτη φορά στη συνέντευξη του Συλλόγου των Νεοχωριτών Αμερικής, που πραγματοποιήθηκε στο χώρο της Εκκλησίας του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο ΓΟΡΚ.

Το πλήθος των Νεοχωριτών ήταν αρκετά ικανοποιητικό και η συγκέντρωση είχε μεγάλη επιτυχία. Η συνέντευξη άρχισε αμέσως μετά το μεσημεριανό, για το οποίο λίγο - πολύ βοήθησαν και ενδιαφέρθηκαν.

Τα κύρια θέματα που απασχόλησαν το κοινό ήταν ο ετήσιος απολογισμός του προηγούμενου έτους 1995, καθώς και καιρία προβλήματα, που είχαν ως κύριο άξονα το χωριό μας. Επειδή δεν θα ήθελα να μπω σε λεπτομέρειες, θα ήθελα απλώς να αναφέρω ότι η όλη συζήτηση γενικά ήταν αρκετά ενδιαφέροντα, καρποφόρα και εξελίχθηκε σε φιλικό και ζεστό περιβά-

λον.

Γιατί τα γράφω όμως ολ' αυτά; Για να μεταφέρω μέσα από τις στήλες σας τα θετικά μου συγκαταθήματα σ' όλα τα μέλη του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής, που μαζί με τον Πρόεδρό της δινον το δυναμικό τους παρόν και παρόν την πολυάσχολη καθημερινή τους ζωή εδώ στην Αμερική, και τον ελάχιστο ελεύθερο χρόνο τους, εξακολουθούν να μένουν συντονισμένοι και ενωμένοι. Έτσι ακριβώς λύνουν τα προβλήματά τους, που αρκεί απ' αυτά έχουν ως επίκεντρο το χωριό μας. Η αγάπη τους αυτή για το Νεχωριό μας, δίνει και σε σας τους Νεοχωρίτες εντός Ελλάδος, πιστεύω όμως και σε μένα την ίδια ένα μήνυμα χαράς και αισιοδοξίας και πάνω απ' όλα ένα στήριγμα παρηγοριάς ότι αυτό το χωριό που ονομάζεται «Νεχωριό» θα μείνει αθάνατο για πάντα.

Επίσης θα ήταν μεγάλη παράλειψή μου το γεγονός της τελέσεως του ετήσιου μνημοσύνου, υπέρ αναπαύσεως των ψυχών όλων των Νεοχωριτών που έχουν φύγει από κοντά μας, και που ετελεσθη την Κυριακή της Σταυ-

ροπροσκυνήσεως, ακριβώς μετά τη θεία Λειτουργία, στην οποία πρωτοστάτησε ο Σύλλογος των Απανταχού Νεοχωριτών Αμερικής, αλλά και πολλοί Νεοχωρίτες.

Κλείνοντας θα ήθελα να ευχηθώ μέσα απ' την καρδιά μου, εμείς η νεολαία να προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε τα βήματα των γονιών και συγγενών μας, έτσι ώστε όσον και αν δοιόμαστε στο μέλλον, και με τη βοήθεια του Θεού βέβαια, να ενθουσιαστούμε τις ρίζες μας και να αγωνιζόμαστε για το καμάρι μας, το όμορφο «Νεχωριό». Έτσι θα μείνει το ΝΕΟΧΩΡΙ αθάνατο.

Με τη συνοδεία των καλλιτέρων μου χαιρετισμών από τις Η.Π.Α.

ΠΑΝΑΓ. ΑΣΗΜΑΚΗ

ΚΙ' ΟΙ ΓΕΡΟΙ... ΛΕΝΕ ΤΑ ΠΑΛΙΑ

Του ΙΩΑΝ. Δ. ΠΟΝΤΗΡΗ

Κάτσι κουμπάρι να τα πούμε, πρώτα θα φάμι κι θα πιούμε. Έβκισσι πίτα η γρηά, απ' του γιούρτ' μι λαχανάκια. Έμασι πράσα κι σπανάκια. Έβαλε κι λιγ' αυγά, έχουμι μπόλικου λαδάκι, έχει κι η τσίτσα λίγου κρασάκι θα τα περάσουμι καλά...

Αποκρηά μας ξημερώνει... Θυμάσι πούμασταν Ευζώνοι; Στα σύνορά μας τα παλιά, κι είχαμε πιάσει κι μια μάχη. Μι κατ' παλιόσκ'λα στ' ράχη; Σαν τν' απουψινή βραδιά! Πούνι κουμπάρι κεια τα χρόνια! Π'δε λογαριάζαμι τα χιόνια, πιδιά γιμάτα μι φουτιά, τώρα, γιράσαμι, κι πάμι. Κλαίει η ψυχή μ' σαν τα θυμά- (μι)

Τα νειάτα και την λεβεντιά... Κάνει π' ακούει, μουρμουρίζει, σαν κάτι λέει, μετανίζει, Πλάι στο τζάμι η γρηά. Πότε ο ύπνος την τραβάει ή την φωτιά της πδαιλάει. Κι οι γέροι, λένε τα παλιά...

B. ΚΟΥΒΕΛΑ

ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΣΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Πράσινα βάζει το χωριό, στο φυσικό, το ζωντανό κι έτσι μοσχομυρίζει. Σ' έναν γαλάζιο ουρανό με έναν Ήλιο πιο λαμπρό και μας καλημερίζει.

Τα μπλέ του βάζει το χωριό, σε κάθε - κάθε του καιρό, Ελλάδα υπογραμμίζει. Πορτοκαλί στο δειλινό, κίτρινο, κόκκινο, ζεστό κι έτσι μας εξαγνίζει.

Νύχτες μωδέ, γεμάτες φως με το φεγγάρι το χλωμό, γλυκά μας νανουρίζει. Ουράνιο τόξο στο χωριό κι η φύση εγάζει τον Θεό, που την ζωή χαρίζει.

Γ. ΜΑΝΤΗΣ

ΟΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

Ο ...ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ

Ο Καραλής, ο μακαρίτης, αποφάσισε κάποτε να «ξεσταχτώσει» να πάει στην Αμερική κι αυτός.

Πήγε λοιπόν να ετοιμάσει τα χαρτιά του.

Ακούστε το διάλογο, που είχε στο μεταναστευτικό γραφείο:

— Πόσο χρονώ είσαι μπάρμπα;

— Ρωτάει ο υπάλληλος.

— Σαράντα, απαντάει ο Καραλής.

— Χωρίς τα κλασκαίρια, συμπλήρωσε άλλος γραφιάς, που είδε πως έκρυβε τα χρόνια του.

Δε μικροφανεύεται ο φουκαράς. Έκρυψε κάμποσα χρόνια, να φανεί νεώτερος και δυνατός, να τον περάσουν για την Αμερική.

— Μπράβο!.. π.... μ', επιδοκίμασε ο υποψήφιος μετανάστης, λέγοντας και μια λέξη, που συνηθίζεται στο χωριό, όταν θέλουν

να υποδηλώσουν ανδρισμό, παλικαριά, λεβεντιά ή εξυπνάδα. Ισού του πύτ'χες...

— Είσαι παντρεμένος; Συνέχισε ο υπάλληλος.

— Σαράντα χρονώ άνθρωπος κι να μην είμι παντρεμένος;

— Είναι κι ανύπαντροι, ρε μπάρμπα...

— Όχι, ιγώ είμι...

— Έχεις παιδιά;

— Παντρεμένους ανθρώπους χωρίς παιδιά;...

— Γιατί το λές αυτό;... Υπάρχουν και άκληροι.

— Όχι, ιγώ έχου.

— Πώς λένε τη γυναίκα σου, ρωτάει ο υπάλληλος.

— Τί τ' θέλεις; Να τ'ς κόψ' σύνταξ';...

— Όχι, χριστιανέ μου, αλλά να... στα ξένα πας... Να ξέρουμε πώς λένε τη γυναίκα σου.

— Α, κατάλαβα... Να τ'ς στείλ'

τι πίσου τα σκουτιά μ', άμα πιθάνου.

Ένας άλλος υπάλληλος, που άκουγε το διάλογο, σκέφτεται στα φωνάχτα:

— Αϊ κακομοίρη και σε περιλάβει ο «ξυρσομηνός» (ο Αμερικανός) με το «μπίκο» (τον κασμά) και το «σιδόλο» (το φυτάρι), θα πάει στεφάνι ο π...., κι είπει μια λέξη ηχηρή και δύσσημη.

— Σόδιστα, τ' κιαρατά, δε μπάου π'θινά, του απαντάει αγανακτισμένος ο υποψήφιος μετανάστης.

Και δεν πήγε.

Πήγε δηλαδή ως το «Καστριγκάρ» και ξαναγύρισε. Η μάλλον τον γύρισαν πίσω με το ίδιο το παπύρι.

Μερικοί είπαν πως τον γύρισαν πίσω, γιατί οι απαντήσεις του δεν ήτανε ξεκαθάρες και ειλικρινείς.

Η αλήθεια όμως είναι πως δεν πήγε να τον παραλάβει το γραφείο, που του έκαμε την πρόσκληση κι έμεινε στ'... αζήτητα.

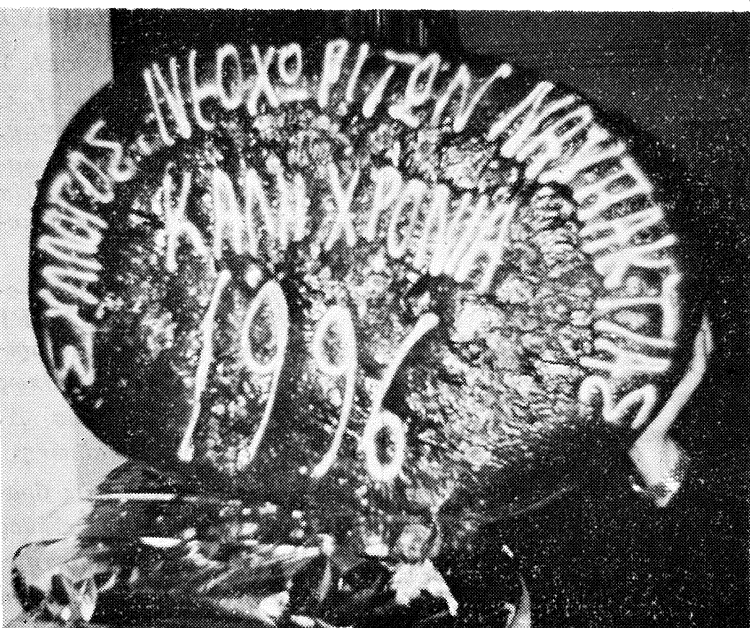
π.μ.

ΜΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΩΣ Η ΑΝΟΙΞΗ

Μου φαίνεται πως η άνοιξη Σαν κελαιδά με τρέμει Μην της ζητήσω ένα σκοπό Να δώσω του έρωτά μου Μην της ζητήσω ένα φιλή Να σου φιλήσω την καρδιά Να σου χαρίσω δυο φτερά Και να σε δω δικιά μου.

Του Γ. ΣΑΡΑΝΤΑΡΗ

Από την ποιητική Ανθολογία του Σπύρου Κοκκίνη (1808-1971).



Η Πίτα του Συλλόγου μας για το 1996.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1995

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ'
Οικονομικό υπόλοιπο 31.12.1994	980.446
Συνδρομές μελών	139.000
Έκτακτες εισφορές	663.760
Συνδρομές «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	979.318
Τόκοι καταθέσεων	59.270
Επιχορηγήσεις κρατικές	1.000.000
Εισφορές για τον Ι. Ναό	20.000
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	3.841.794
=====	
ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ'
Γενικά Έξοδα	145.894
Γραφική ύλη - Φωτοτυπίες	64.181
Ενίσχυση συγχωριανών	210.000
Τηλεφωνικά (Ο.Τ.Ε.)	141.250
Ηλεκτρικά (Δ.Ε.Η.)	76.866
Νερό (Ε.Υ.Δ.Α.Π.)	2.800
Ταχυδρομικά Γενικά	60.198
Εκτύπωση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	505.749
Ταχυδρομικά Νεχωρίτη	219.760
Συντήρηση εξοπλισμού αίθουσας	51.805
Έξοδα διαφόρων εκδηλώσεων	196.626
Έξοδα δημοσίων σχέσεων	121.295
Για διάφορα έργα στην Κοινότητα	469.900
Απόδοση στον Ι. Ναό	20.000
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	2.216.324
Ενεργητικό υπόλοιπο στις 31.12.1995	1.625.470
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	3.841.794
=====	

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1996

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ'
Οικονομικό υπόλοιπο 1995	1.625.470
Συνδρομές μελών	200.000
Έκτακτες εισφορές	800.000
Συνδρομές «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	1.200.000
Τόκοι καταθέσεων	134.530
Από επιχορηγήσεις	1.000.000
Έσοδα από διθλία	100.000
Εισφορές από Ι. Ναό	100.000
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	5.360.000
=====	
ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ'
Γενικά έξοδα	500.000
Γραφική ύλη Φωτοτυπίες	100.000
Ενίσχυση συγχωριανών μας	200.000
Ο.Τ.Ε.	150.000
Δ.Ε.Η.	100.000
Ε.Υ.Δ.Α.Π.	10.000
Ταχυδρομικά Γενικά	100.000
Εκτύπωση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	800.000
Ταχυδρομικά «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	300.000
Συντήρηση κλπ. αίθουσας	200.000
Έξοδα εκδηλώσεων	150.000
Έξοδα δημοσίων σχέσεων	100.000
Γενικά έργα στην Κοινότητα, ενίσχυση αυτής	2.000.000
Απόδοση εισφορών Ι. Ναού	100.000
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	4.810.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ	550.000
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	5.360.000
=====	

ΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΟ ΒΡΑΔΙ

Απόψε λες κι' εγίγμωσαν την κάθε θρόνη μάγια
κι' ήπιαν οι ράθυμοι βοσκοί κι' αγγαλιάσαν τα πλάγια.
Χορός στο κάθε ανώρραχο, αχός στο κάθε ρέμα
Χίλιες 'μορφιές υφαίνονται σε μεταξένιο γνέμα
πάνω στους λόγγους τους γλαρούς και στον γκρεμών τ' απόσκια
και τα ήλιοδασυλίσματα στερνεφιλούν τα μύσκια.
Ως και τα κυπροκούδουνα κι' οι γκιώνηδες κι οι γρύλοι
εμέθυσαν απ' τη χαρά του αποψινού του Απρίλη
κι' εσώπασαν το κλάμμα τους, το πικρολάλημά τους,
να τραγουδήσουν οι καλοί τις νιές στο πέρασμά τους,
απ' τα ψηλά τα διάσελα σ' ανάργια μονοπάτια,
με το γοργό περπάτημα, τα χαμηλά τα μάτια.
Του ΣΤΕΦ. ΓΡΑΝΙΤΣΑ

Από την Ανθολογία της ποιήσεως του Μιχ. Παράνη.

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Συνέχεια από το προηγούμενο.

Στα δημοτικά τραγούδια δεν βρίσκουμε ύβρεις ακόμη και όταν ο τραγουδιστής διαφωνεί με την πράξη του προσώπου που περιγράφει. Αξιοσημείωτο είναι ότι τότε παίρνει μια στάση λύπησης και αποκαλεί τον επιπλητόμενο με το «μου» π.χ. Πασά μου ανάθεμάσε ή Χάρε μου δεν σπλαχνίζεσαι, χάρε μ' δεν παίρνεις γρόσια ή Δεν σούπα Κακαράπη μου, και συ Χρήστο Νταβέλη.

Οι μόνες σκληρές φράσεις που συναντούμε αναφέρονται κυρίως σε αλλοεθνείς και είναι οι:

«Τούρκος», «Αρβανίτης», «Οθριάς», «Βούλγαρος», που πολλές φορές συνοδεύονται από το «σκύλος», «άπιστος», «παληρο...» και σπάνια με το «κερατάς». Αυτό πάντα πριν ή κατά την διάρκεια της μάχης. Μετά υπάρχει η συμπίεση στον ηττημένο ή ο θαυμασμός στον γενναίο.

Εκφραστικά τα δημοτικά τραγούδια είναι πολύ απλά χτισμένα. Θα σας δώσω μερικά παραδείγματα από τα κλέφτικα.

Κατ' αρχήν μπαίνει αμέσως στο θέμα του και το πιάνει από τα μαλλιά:

Κοίταται ο Πληγάτσικας,
κοίταται, κοίταται λαθωμένος.

Αρχίζει αμέσως με το ρήμα κοίταται, με το κυρίαρχο γεγονός. Το ρήμα το επαναλαμβάνει τρεις φορές στον ίδιο στίχο. Με την επανάληψη της ίδιας λέξης «κοίταται» το νόημα δεν αλλάζει αλλά ο χρόνος που φανερώνει το ρήμα δυναμώνει και ανεβαίνει επάνω - επάνω στην έκφραση και γίνεται το κυριότερο στοιχείο της. Ζωντανεύει δηλ. την χρονική στιγμή.

Η επανάληψη είναι ένα συνηθισμένο τρικ για να δοθεί έμφαση και άλλοτε χρησιμοποιείται η επανάληψη ομοίων επεισοδίων όπως π.χ. του πραγματευτή που πάει να βρει τον καπετάνιο αδελφό του, σε μια παραλογή. Πέφτει σε μια πρώτη ενέδρα των ανδρών του αδελφού του, που δεν τον γνωρίζουν, αλλά γλυτώνει. Πέφτει σε δεύτερη και επιζεί ομοίως, αλλά στην τρίτη τραυματίζεται θανάσιμα και εκεί αναγνωρίζονται με τον αδελφό του και τα δυο αδέλφια πεθαίνουν αγκαλιασμένα. Με την επανάληψη εξάπτεται το ενδιαφέρον και δραματοποιείται το τέλος.

Άλλη φορά ξεκινάει με το προσώμο που θα τον βοηθήσει να τονίσει το θέμα:

Τρία πουλάκια κάθονται στη
(Ράχη στο λημέρι
ένα τηράει τον Αρμυρό, κι' άλλο
κατά το Βάλτο
το τρίτο το καλλίτερο μοιρολόι
(γάει και λέει

«Κύριε μου τί εγίνηκε ο Χρήστος ο Μηλιώνης»;

Έτσι η αφήγηση περνάει από το στόμα του τραγουδιστή στο στόμα της ίδιας της φύσης που την ενσαρκώνει το πουλί και αποκτάει αντικειμενικότητα. Τα πουλιά είναι σύμβολα της λευτεριάς και της ψυχής. Πολλές φορές τα πουλιά ή άλλα στοιχεία παρεμβάλλονται στην εξέλιξη του μύθου και δίνουν την λύση όπως οι από μηχανής θεοί της Αρχαίας Τραγωδίας.

Άλλα προλογικά είναι οι άστοχες ερωτήσεις όπως:

Το τί ν'αχός που γίνεται κι' η
(ταραχή η μεγάλη
μήνα βουδάλια σφάζονται, μή-
(να θερμά μαλώνουν;
Ουδέ βουδάλια σφάζονται κι' ου
(δέ θερμά μαλώνουν
Ο Μπουκουβάλας πολεμάει....
Με την αντίθεση φωτίζεται

Με το ξεμυαλισμένη θάζει λέγο νερό στο κρασί του, δεν είναι πάντα τρελλή, κάτι την ξεμυάλισε και κάνει έτσι. (Είναι όταν τον έχουν πιάσει αιχμάλωτο και τον πάνε για σκότωμα και αυτή τον ρωτάει «τί έκανε τα τσαπράζια»).

Τα πρόσωπα και τα πράγματα ορίζονται ακριβώς, χωρίς αμ

(Το κατωτέρω κείμενο, για το Δημοτικό Τραγούδι, μας το έδωσε ο κ. ΜΠΑΜΠΗΣ ΗΣΑΪΑΣ, μηχανικός - Υποδιευθυντής στο εργοτάξιο του φράγματος Ευήνου, αγαπητός φίλος του χωριού μας και των χωριανών. Είναι μια διάλεξη που έκαμε το 1987 σε εκδήλωση μνημόνευσης στη Τζέντα της Σαουδικής Αραβίας. Επειδή διαπιστώσαμε ότι είναι αξιόλογη τη δημοσιεύουμε σε συνέχειες) Το Δ. Σ.

καλλίτερα το κέντρο του ενδιαφέροντος.

Δεν είν' ο έρωτας ανθος μαζί
(του για να παίζεις
μον' είναι θάτος μ' αγκαθιάς κι'
(αλοήμονό σου αν μπλέξεις.

Στα κλέφτικα έχουμε δύο ειδών επεισόδια. Νικηφόρα μάχη ή ένδοξο θάνατο.

Για τις πρώτες ο αφηγητής χρησιμοποιεί τις κυριότερες φάσεις της, ιδίως όσες φανερώνουν τον θρίαμβο του ήρωα και δεν μπαίνει σε λεπτομέρειες π.χ. από την μάχη του Μπουκουβάλα στα Κουμπουριανά προβάλλει μόνο μια στιγμή:

Βάλτε φωτιά στην Εκκλησιά,
(κάψτε τους Τούρκους μέσα.

Αρκετή για να δείξει την ένταση της μάχης και την αποφασιστικότητα του ήρωα.

Αν έχουμε περισσότερα επεισόδια πάει από το ένα στο άλλο απότομα χωρίς να σταθεί για επεξηγήσεις ή συνδέσεις. Οι πράξεις είναι τόσο σημαντικές που γεμίζουν μόνες τους τον χώρο.

Αρβανιτιά την πλάκωσε στο
(Δημουλά τον Πύργο
«Γιώραγίνα ρίξε τ' άρματα δεν
(είν' εδώ το Σούλι...»

Αν πρόκειται για ένδοξο θάνατο δεν περιγράφεται το γεγονός, ούτε ακούμε θρήνο. Ο τραγουδιστής κοιτάει την ζωή και περιγράφει τις τελευταίες του στιγμές για να δείξει ότι δεν λυγίζει ούτε στον θάνατο.

«Πούσαι καλέ μου αδελφέ και
(πολυαγαπημένε
γύρισε πίσω πάρε με, πάρε μου
(το κεφάλι
να μη το πάρει η παγαλιά και
(ο Γιουσούφ Αράνης

Πάντα χρησιμοποιεί ζωντανό διάλογο. Ο κλέφτης μιλάει στα παλικάρια του ή στους εχθρούς του. Αν λείπουν και οι δύο τότε εισάγεται συμβατικό πρόσωπο π.χ. ένα πουλί.

Τα εκφραστικά του μέσα είναι λιτά κυρίως ρήμα και υποκείμενο. Τα επίθετα είναι πολύ λίγα και σχεδόν ποτέ σε υπερθετικούς βαθμούς. Όταν χρησιμοποιεί επίθετα είναι απόλυτα και άκαμπτα π.χ.

«Φαρμακερό το λάδωμα, πικρό
(και το μολύδι» ή
«Κι' ολοξάπισω πήγαινε η μαύ-
(ρη του μανούλα».

Δεν αφήνει περιθώρια για αμφιβολίες. Άλλοτε ακολουθεί το επίθετο μια επιθετική μετοχή για να δώσει λίγη ευκαμψία π.χ. Μάνα λωλή, μάνα τρελλή, μάνα (ξεμυαλισμένη

φιβολίες π.χ. Ανάμεσα τη Χιλιάδου, ζερβά με (ριά της Γκούρας

ο Καζαβέρνης πολεμά...

Τα τοπία αυτά γνωστά στους συγχρόνους του τους πάνε κατ' ευθείαν στον τόπο του περιστατικού. Ποτέ δεν γίνονται αόριστες αναφορές. Όταν π.χ. λέει:

Ο Λιάκος την αγνάντευε από
(ψηλή ραχούλα.

Είναι λάθος. Το σωστό είναι:

Ο Λιάκος την αγνάντευε απ'
(την ψηλή Ραχούλα.

Η Ψηλή Ραχούλα είναι τοποθεσία του Ολύμπου.

Στο γνωστό Ντιρλανά όταν λέει: «από την πόλη την καλή» είναι λάθος. Το σωστό είναι «από την πόλη την Χαλή» — τη Χαλή τ' αλειμονάρι...»

Η Χαλή είναι κομπόλη και λιμάνι στο Καστελόριζο, αν δεν κάνω λάθος.

Βρίσκουμε μερικές τυποποιημένες μεταφορές π.χ. ο άντρας είναι «Ήλιος», η γυναίκα «το φεγγάρι». Ίσως γιατί ο Ήλιος είναι αυτόφωτος και συντελεί στην παραγωγή, χαρακτηριστικά που ταιριάζουν στην εικόνα του άντρα της εποχής εκείνης, ενώ το φεγγάρι είναι ετερόφωτο αλλά και κυρίως επειδή έχει περιοδικότητα ή περίοδο αν θέλετε. Ο Χάρος είναι περιβολάρης ίσως γιατί κι αυτός, όπως ο περιβολάρης θάβει σώματα κάτω από την γη και σαν μια έκφραση της ελπίδας ότι κάποτε θα αναστηθούν θα ξαναδραστήσουν δηλ. όπως οι σπόροι του περιβολάρη. Θυμηθείτε τον Ελύτη «Νεκρά άνθη της αύριο». Αυτές είναι μεταφορές πολύ κοινές που τις ξέρουν όλοι και τις καταλαβαίνει όλο το ακροατήριο.

Στα αισθηματικά τραγούδια τα πράγματα χάνουν το βάρος τους και τις ιδιότητές τους, ο χώρος και ο χρόνος χάνουν τις διαστάσεις τους όπως:

Στης μαντζουράνας τον ανθό
έγειρα ν' αποκοιμηθώ
λίγο ύπνο για να πάρω
άλλη αγάπη εγώ δεν κάνω ή
Στα ψηλά τα παραθύρια
κάθονται δυο μαύρα φρύδια
κι' εκεί αράζουν τα καρδιά
τα μικρά και τα μεγάλα
(εννοεί τους ναυτικούς). ή
Στην πόρτα της παράδεισος μη-
(λιά είναι φυτρωμένη
κρεμούν οι νιές τα ρούχα τους
(κι' οι νέοι τ' άρματά τους
κρεμάζουνε κι' οι γέροντες τ' α-
(σημοπίστολά τους.

Συνέχεια στή σελίδα 6

ΜΙΑ ΘΛΙΒΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Χειμώνας 1941 - 42. Η μπότα του κατακτητή ακούγεται βαρεία σ' όλη την Ελλάδα. Όμως δεν έφτανε αυτό, κάτι χειρότερο αρχίζει να γίνεται αισθητό στην Ελλάδα.

Μπαίνοντας ο κατακτητής λεπλάττισε όλα τ' αγαθά της και προπαντός τα τρόφιμα. Και το δράμα έλλειψης τροφίμων αρχίζει να παρουσιάζεται έντονα στον θάρο, εκτός των άλλων χειμώνα του 1941 - 42.

Τις πρώτες φθινοπωρινές μέρες παίρνει φρικιαστική μορφή η έλλειψη τροφίμων.

Στην Αθήνα και στον Πειραιά, στα πεζοδρόμια πέφτουν οι πρώτοι λιπόθυμοι από την πείνα άνθρωποι, και όσοι έχουν αδύνατους οργανισμούς και αρρώστιες υποκύπτουν στο θάνατο.

Μήνα με το μήνα, μέρα με τη μέρα, το δράμα της πείνας χειροτερεύει. Το ψωμί λιγοστεύει, 25 δράμια μπομποτά την ημέρα στο άτομο και αυτό όχι τακτικά. Το λάδι εξαφανίζεται. Τυχερός όποιος βρίσκει λίγες σταγόνες να βάλει στις λαχανίδες. Δράμα, να βλέπει κανείς μικρά παιδιά, νέους και γέρους να ψάχνουν στα σκουπίδια να βρουν κάτι να καλμάρουν την πείνα τους. Άνθρωποι και σκυλιά μαζί.

Μεγάλες σειρές έξω από τους καταυλισμούς των κατακτητών ζητιανεύουν ψίχουλα και αποφάνια. Στους δρόμους νέοι, σκελετωμένοι και τυμπανισμένοι από την αστία.

Η αυτοσυντήρηση αναγκάζει νέους από 12 ετών και πάνω να σκαρφάζουν σε φυλλωμένα δέντρα και ήταν περνούσαν τα φορτηγά των κατακτητών να πέφτουν πάνω στις καρότες και να ρίχνουν έξω τα μεταφερόμενα τρόφιμα, που άλλοι νέοι κάτω τα μάζευαν. Και αυτό γινόταν εν γνώσει ότι μπορούσαν να πέσουν από τις σφαίρες των κατακτητών, και είχαν πέσει πολλοί.

Η πείνα σκέπαζε κάθε λογική τους ενέργεια προκειμένου να επιζήσουν.

Οι ασυνήδιτοι μαυραγορίτες θησαύριζαν. Άλλοι άρχισαν να πωλούν κρέας σφάζοντας οικοδοίτα ζώα (σκυλιά - γάτες) και άλλοι πιο... ευγενικοί έβαλαν στο μαχαίρι τα γαϊδούρια και τ' άλογα.

Τί να πρωτοθυμηθεί κανείς από την κατάσταση!

Και ο κύκλος αυτής της κατάστασης έκλεινε με το μακάβριο θέαμα, να βλέπει κανείς τις πρωινές ώρες στα μικρά δίτροχα καροτσάκια και στα κάρα καθαριότητας να κουβαλούν τους νεκρούς οι οικείοι των στα νεκροταφεία, τυλιγμένους μ' ένα σεντόνι, και ν' ανοίγουν οι συγγενείς τους τον τάφο, για να βάλουν τον άνθρωπό τους μέσα.

Για τον νεκρό, αλλά και για τους ζωντανούς, που έ-

μεναν πίσω η λύση του θανάτου ήταν λύτρωση. Εδώ θα περιγράψω το εξής περιστατικό.

Στο σπίτι που έμενα πέθανε ο γιός της οπιτονοικοκυράς μου, 22 ετών από αστία. Ειδοποιήθηκε η Δημορχία. Ήρθε ένα φορτηγό κλειστό αυτοκίνητο, με τον οδηγό του, τον βοηθό του οδηγού και έναν παπά. Διάβασε ο παπάς τρισάγιο, τύλιξαν το νεκρό σ' ένα σεντόνι και βγαίνοντας έξω τον πέταξαν μέσα στο αυτοκίνητο, όπου υπήρχαν και άλλοι 10-12 νεκροί και στη συνέχεια χωρίς τους οικείους, τους πήγαν στο Γ' Νεκροταφείο όπου τους έθαψαν σε κοινό τάφο. Αυτή ήταν η τακτική σ' αυτές

τις καταστάσεις τις περισσότερες φορές.

Ο κόσμος που δεν έζησε αυτό το δράμα της εποχής εκείνης, δεν μπορεί να πιστέψει αυτή την κατάσταση. Πρέπει όμως να την υπενθυμίζουμε, για να προσβληθεί ο κόσμος σε πιο ανθρώπινη συμπεριφορά, γιατί χάθηκε η ανθρωπιά και φθάσαμε στην εποχή σήμερα να πεθαίνουν οι άνθρωποι, όχι από αστία, αλλά από το πολύ φαγητό.

Όσοι όμως ζήσαμε εκείνη την εποχή ευχόμαστε να μην ξανάρθουν τέτοιες μέρες. Ας το ελπίσουμε. (Από τις Κατοχικές σημειώσεις μου).

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Συνέχεια από την σελ. 5

Καμία διαφορά ουσίας ανάμεσα στα πρόσωπα και στα πράγματα
ένα κομάτι σύννεφο κι' ένα κομάτι αντάρα
(μάτι αντάρα
ξεβγαίνει από τα Τρίκαλα, π' (του Νωτάρη τα σπύτια
'Αλλος το λέει σύννεφο, κι' άλλος το λέει αντάρα
Κείνο δεν είναι σύννεφο, κείνο (δεν είν' αντάρα
μον' είναι τ' αρχοντόπουλο, που (πάει να πολέμησει.

Αλλού δίνει όνομα στα όπλα του, γιατί τα νοιώθει σαν φίλους π.χ. το γιαταγάνι του το λέει «χαμομηλώ» το τούφεκι του «παγώνα» κ.ο.κ. Συνήθως τα ονόματα αυτά είναι γυναικεία.

Πάντως όταν χρησιμοποιεί σύμβολα ή μεταφορές, τότε το ακροατήριό του μπορούμε να πούμε ότι είναι προσυνηνομένο μαζί του, γιατί τις ξέρει τις μεταφορές, τις χρησιμοποιεί κάθε μέρα στο ναυόρισμα, στα παραμύθια κ.λπ. π.χ. Μηλιά είναι η αγαπημένη του (κάτι κουβαλάει από το μήλο της Εύας). Λεμονότσα είναι η γυναίκα που θα παντρευτεί κ.ο.κ.

Χαρά στην κόκκινη μηλιά, χαρά (στο παλικάρι
όπου το μήλο το χρυσό θ' απλώ- (σει για να πάρει

Μερικές φορές αναφέρονται μυθικά πρόσωπα όπως Μεγαλέξανδρος, Διγενής κ.λπ. στα οποία αποδίδονται μυθικές ιδιότητες.

Με τετραπύθαμο σπαθί, με τρεις (οργιές κοντάρι ή
Στο έμπα χίλιους έκοψε στο ξέ- (δγα δυο χιλιάδες

Μυθικές διαστάσεις δίνει η μάνα στο μικρό της όταν το να νουρίζει, αλλά μ' αυτό θέλει να δείξει την αλήθεια της δικής της ψυχής. Κανένας δεν θα παρεξηγήσει την μάνα αν υπερβάλλει. Ακούστε μερικά.

Γινόνα μου όταν σ' έκανα πώς δεν εξαπέτησα,
πώς δεν έκανα φτερά;
σαν του παγωνιού χρυσά να πετάξω στα βουνά.

Μπορείτε να μη την συμπαθήσετε γι' αυτό το παραλήρημά της; Άλλο ένα
Θαμάζομαι όντες περπατείς πώς

(δεν ανθούν οι ρούγες και πώς δεν γίνεσαι αϊτός με τις (χρυσές φτερούγες.

Κάποια άλλη φορά είναι η αγάπη που συγχωρεί την υπερβολή.

Όντες σ' εγέννα η μάνα σου ο (ήλιος εκατέβη και σούδωσε την ομορφιά και (πάλι ματανέβη.

Κάτι τώρα που θα σας θυμίσει τον Επιτάφιο των Ρίτσου — Θεοδωράκη.

Τον γιο που συνεδαίνουμε τί έχουμε να του πούμε πουτο ψηλός σαν άγγελος, λιγνός σαν κυπαρίσσι πούχε το Μάη στις πλάτες του, την άνοιξη στα στήθη τάστρα και τον αυγερινό στα μάτια και στα φρύδια πουτουν στους κάμπους το βιολι στην εκκλησιά καντήλι ήτανε και στο σπίτι του καράβι αρματωμένο Και το βιολι τσακίστηκε και το καντήλι εσθίστη και το καράβι τ' όμορφα και κείνο απηκουπίστη. Τώρα ουρανέ μου θρόντξε, τώρα, ουρανέ μου θρέξε ρίξε στους κάμπους τη βροχή και στα βουνά το χιόνι στον πικραμένου την αυλή τρία γυαλιά φαρκάκι το 'να να πίνει την αυγή, τ' άλλο το μεσημέρι το τρίτο το πικρότερο στο δείπνο όντας δειπνάει.

Βλέπουμε, σε παρένθεση, πόσο χρησιμοποιούνται τα αριθμητικά τρία σαν μαγικό. Τρία πουλάκια κάθονται, τρία ποτήρια το φαρκάκι, τρία σπαθιά κ.λπ. και συνήθως το τρίτο είναι το αποφασιστικό. Αλλού βρίσκουμε το επτά ή το σαράντα. Σαράντα μέρες πολεμού να πάω στον πνευματικό.

Ένα τελευταίο παράδειγμα πολύ δυνατής στροφής είναι η περιγραφή του θανάτου του Διγενή. Ο Διγενής ψυχομαχά κι' η γης (τονε τρομάζει κι' η πλάκα τον ανατριχιά πώς (θα τονε σκεπάσει.

Βρίσκουμε πολύ συχνά τις παρομοιώσεις «σαν καλαμιά στον κάμπο» «σαν εκκλησιά αλειτούργητη» «σαν χώρα κουρσεμένη» (κάπου ο Πάριος νομίζω την λέει σαν χώρα τουρκωμένη). Για έμφαση χρησιμοποιεί αριθμητικά, πολλαπλασιαστικά, πεντάμορφη, πεντάρρανη, τρισκατάρατη, επτασφράγιστη κ.λπ. Την ομορφιά επίσης την συγκεκριμένοποιεί με μεταφορές από την φύση: Φεγγαροπρόσωπη Περδικόστηθη, Κορακόφρυδη, Μυγδαλομάτα, (παράβαλε με το γλαυκώπης, δούπης των αρχαίων) λεοντόκαρδος, νεραντζομάγουλη, κανελοζυμωμένη, λαμπα-

Στο χωριό μας έγινε μεγάλη κατολίσθηση στη θέση «Συκιές», γύρω στις 20 Δεκεμβρίου 1995, ύστερα από συνεχείς και έντονες βροχές αρκετών ημερών. Η κατολίσθηση κάλυψε και το νέο δρόμο Αράκωδας - Νεοχωρίου. Μετά το συμβάν υπήρξαν συντονισμένες ενέργειες από τον πρόεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο αλλά και από άλλους συγχωριανούς μας για να εξετασθεί το φαινόμενο και κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος για ευρύτερη κατολίσθηση και για τα σπίτια του χωριού. Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε το έντονο ενδιαφέρον του διευθυντού του ΥΠΕΧΩΔΕ κ. Μενέλαου Κωνσταντάκου, ο οποίος ε-

πισκέφθη ο ίδιος την περιοχή της κατολίσθησης και κινητοποίησε τις υπηρεσίες και έτσι έγιναν δύο αυτοψίες από αρμόδιους γεωλόγους και μηχανικούς. Επίσης έγινε τοπογραφική αποτύπωση του όλου φαινομένου και της γύρω περιοχής.

Από τα μέχρι στιγμής στοιχεία μπορούμε να αναφέρουμε μερικές διαπιστώσεις των ειδικών γεωλόγων.

α) Η περιοχή ήταν από παλαιά επιρρεπής σε κατολίσθησεις, γιατί υπάρχουν εμφανέστερες ενδείξεις κατολίσθητικών φαινομένων που συνέβησαν στο παρελθόν.

β) Τα αίτια της κατολίσθησης είναι τόσο η φυσική διαμόρφωση του εδάφους (απότομο φυσικό πρηνές) όσο και ο ρόλος των υδάτων του ποτίσματος και η κατακράτηση των υδάτων της βροχής. Επισημαίνεται ιδιαίτερα ότι τα νερά της βροχής που ακολουθώντας τους δρόμους του χωριού καταλήγουν μέχρι την περιοχή της κατολίσθησης αποτελούν τον κύριο παράγοντα για την κατολίσθηση.

γ) Δεν είναι δυνατόν να αποδοθεί η κατολίσθηση στην εκσκαφή για τη διάνοιξη του δρόμου που είχε γίνει 18 μήνες πριν την κατολίσθηση. Ενδέχεται η εκσκαφή μαζί με τις βροχοπτώσεις να επιτάχυναν το φαινόμενο, το οποίο θα γινόταν οποσδήποτε σε κάποια χρονική στιγμή.

Οι γεωλόγοι θεωρούν ότι δεν υπάρχει ανησυχία για τα σπίτια που είναι κοντά στην κατολίσθηση και προτείνουν μέτρα για την αποκατάσταση και αντιμετώπιση της κατολίσθησης.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες μας το όλο θέμα θα αντιμετωπισθεί το καλοκαίρι σε εποχή «ξηρασίας».

Ήδη η επικοινωνία με την Αράκωδα γίνεται από τον παλιό δρόμο στο σημείο εκείνο.

Δ. Σ.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΔΙΚΗ ΣΑΣ

ΤΩΡΑ ΕΙΝ' ΑΠΡΙΛΗΣ

Τώρα είν' Απρίλης και χαρά, τώρα είναι καλοκαίρι, το λεν τ' αηδόνια στα κλαριά, κι' οι Πέρδικες στα πλάγια, το λεν οι κούκοι στα ψηλά, ψηλά στα καταράκια, παν τα κοπάδια στα βουνά, να ξεκαλοκαιριάσουν, παν και κοντά οι τσοπάνηδες, θαρώντας τη φλογέρα, να τα τυροκομήσουνε και τη νομή να βγάλουν, και να γιορτάσουν τ' αη Γιωργιού, να ρίξουν στο σημάδι, να πιούν νερό από τα βουνά, να πάρουν τον αέρα.

Από το διδύο του Ν. Σ. Πολίτου «Εκλογαί από τα τραγούδια του Ελληνικού λαού — Εργατικά & Βλάχικα».